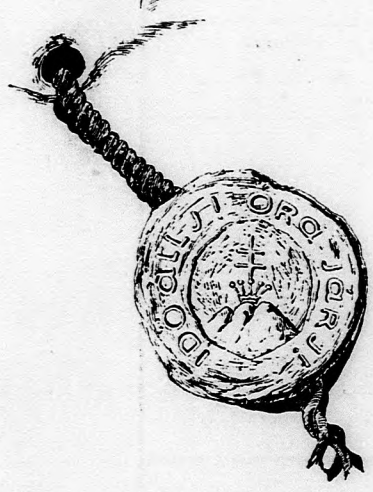

ELŐKELŐ: :VILÁG

•HETENKENT•MEGJELENŐ•FOLYÓIRAT.
•A•MAGYAR•NEMES•TÁRSASÁG•SZÁMÁRA•

„ELŐKELŐ VILÁG“

hetenként (szerdán) megjelenő szépirodalmi és társadalmi folyóirat a magyar nemes társaság számára.

Szerkeszti és kiadja: **Lengyel Gizella.**

Előfizetési ára: egész évre 20 frt. Száma 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII., Csömöri-út 13. sz. III. emelet 19.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK

a kiadóhivatalban

vagy kiküldött tisztviselőink által.

Ügynökök közvetítését nem vesszük igénybe.

Csak elismert, jó hírű, előkelő czégek hirdetéseit közöljük.

Elegans, szép

MYOMTATVÁNYOKAT

készít

a „Wesselényi“ kő- és könyvnyomda.

Megrendeléseket elfogad az

„ELŐKELŐ VILÁG“

kiadóhivatala.

COCO PÈRE ET FILS

Cognac Maison Fondé en 1815. Grandes Cchampagnes Extras

1860-er, 1868-er. Authenticité et Pureté Garanties.

DENTS BLANCHES

PATE DENTRIFICE GLICÉRINE

S'en servir une fois c'est l'adopter.

GELLÉ FRÈRES, parfumeurs

6, Avenue de l'Opéra, PARIS.

Old England

Eredeti angol divat-
áru-czikkék, uti-, va-
dász- és sportezikkek,
angol hölgyblouse-ok,
keztü stb. stb.

**Hordits & Co.,
Engl. Shirt Makers,**

Bécs, I. Kärntnerstr. 34.

Telephon-Nr. 10367

LE SPORT UNIVERSEL ILLUSTRÉ

Revue hebdomadaire de tous les sports et de l'élevage

Prix du Numéro: 75 c. — Abonnement pour l'Étranger: 40 fr.

BUREAUX: PARIS, 13, Rue de Londres.

Envoi d'un spécimen gratuit sur demande.

Akadémiai festőművész

kiváló mesterek tanítványa

Órákat ad

előnyös feltételek mellett

a rajzolásból, aquarell- és olaj-festésből.

Több hónapra biztosítottan. Vidékre is elmegy.

ROBES et CONFECTION.

Divat terem

fiatal hölgyek és leányok részére.

Számos elismerő levél a legelőkelőbb körökből
a bel- és külföldről.

MAISON ADA

Wien, I., Domgasse 1. I Stock.

FELLINGER és HASSINGER

Bécs, I., Seilergasse 10. Götweigerhof.

Templomszízlók, Baldachinok, Casula, Dalmatikák, Velum,
Monstanzok, Kelyhek, Füstölők, oltárlámpák, Gyertyatartók,
Stációképek, szent sírok, szobrok, üveg- és bronz-lusterok
minden alakban és styl szerint.

Paramentumok választásra szivesen küldetnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Hautes Nouveautés Élégantes

pour Dames.

Demandez les Albums Illustrés chez

HENRY A LA PENSÉE

5, Rue du Faubourg-Saint-Honoré, 5.

PARIS.

ELŐKELŐ VILÁG

Szerkeszti és kiadja: LENGYEL GIZELLA.

Idő állj! — óra járj!

— Társadalmi politikánk. —

Ujra ismétlődik hát, újra ismétlődik az isteni színjáték.

Szinte látjuk már a habzó száju demagógokat, a mint fáklával, bombával, csáhánnyal a kezükben a palotákra s templomokra uszítják a tömegeket. Milyen pokoli tüzzel, milyen hévvel rombolják le, a mit évszázadokon át alkottak a világ szellemóriásait. Hogy rávetik magukat az építészet és festészet remekeire, hogy zuzzák szét a kegyelet emelte évszázados oltárokat, hogy dulják szét a civilisatio legremekebb alkotásait, milyen kéjjel fertőztetik meg a szent helyeket, hogy ne maradjon meg épen, tisztán semmi sem, a mit a mult alkotott.

S miért?

Mert a mult alkotásai.

Nagy? nemes? dicső? szép? — Mit törődik vele a tömeg? Neki nem imponál semmi sem, a mi a multé. Semmi, még a mult tanulságai sem. Hiába ismétlődnek újra meg újra a történelem nagy jelenetei, ők mindent elfelejtenek és semmit sem tanulnak.

Hogy a mámort kiábrándulás és lelkifurdalás követi, hiába mondd annak, a kit vérebe ojtott szenvedélye hajt a mámorító ital után. Hogy ilyen keserű kiábrándulás követi a társadalom mámoros forradalmát, hiába mondd annak a társadalomnak, melyet a vérebe ojtott szenvedély hajt mámorító jelszavak után.

Hiába, vissza nem térted a neki vadult fürgeteget.

De utját állhatod.

Es utját kell állanod! Ez a te feladatod, a ki a multból merited lelked erejét, hitét, nagyságát. Ez a te feladatod, magyar nemes társadalom. Ne téveszsenek meg a korszellem nevében hangoztatott hiu jelszavak, egy pillanatra se hadd el azt az örsöt, a hová hivatásod, születésed pillanatában, helyezett. Gyávának, maradónak, sőt conservatívnak, aristocratának, bourgeoisnak fog nevezni az ugynevezett korszellem, de ez sohse aggaszszon.

Conservativismus!

Hát olyan förtelmes egy szó ez? Hát olyan főbenjáró bűn, tántorithatatlanul ragaszkodni a mult hagyományaihoz, nagy alkotásaihoz? Szeretettel borulni le a szép, nemes és igaz előtt, a mit ránk hagyott a mult? Csodálattal borulni le Rafael madonnája előtt? Imádatlalt megemlékezni Tankréd, Bayard, a Honalapítók tettheiről? Áhitattal csókolni meg a világirodalom legremekebb alkotását, a bibliát? Kebledre ölelni a legszentebb szentség kifejezését, a keresztet? Olyan nagy bünt követ el, a ki a mult nemes, nagy s dicső hagyományait szeretettel ápolja?

Nem, nem! Bárhogy zug, forrong is a tömeg, nekünk szembe kell szállnunk vele. A forradalomra nem lehet más válaszunk, csak a conservativismus, és mennél erősebb a forradalom, annál erősebben kell ragaszkodnunk a multak hagyományaihoz. Ma tetőfokára ért a forradalom vihara, ma conservativabbaknak kell lennünk, mint valaha.

A nép társadalmi forradalmat csinál. Válaszunk reá: a társadalmi conservativismus. A nép közös akarattal, egy szívvel-lélekkel bástyáinkra tör, nekünk közös akarattal, egy szívvel-lélekkel kell a bástyafokára állnunk, megvédeni a haza, az egyház, a család szentségeit.

Nincs haza, nincs isten, nincs család! — ordítja a nekivadult tömeg. Erre nem lehet más válaszunk, mint a hazafiság, a vallásosság, a családiasság ápolása és fejlesztése.

Porba rántják a tekintélyt, — nekünk fel kell emelnünk.

Ne mondja senki sem, hogy a conservativismus anachronismus. Sohasem volt időszerűbb a társadalmi conservativismus, sohasem volt a hazának, a társadalomnak nagyobb szüksége erős conservativ védőbástyára, mint most, mikor az üres jelszavaktól elkapott nép dühe kikezdi már vérrel szerzett évezredes alkotmányunkat, lerombolni készül a mult nagy alkotásait, „tabula rasá“-t csinálni ott, a hol évezredek remek alkotásai hirdetik a mult nagyságát.

Mi nem zárkózunk el a haladástól, oh nem, sőt ellenkezőleg, akarjuk, óhajtjuk, hogy ez az emberiség, ez a haza még nagyobb, még boldogabb legyen. Avagy ki követeli erősebben és önértetesebben a társadalom reformjait, mint Nagyvárad bíboros püspöke követelte a Szent István-társulat közgyűlésén? De azért a mult nagy, nemes és szép alkotásait lerombolni nem engedjük. A munkás helyzete javítását követeli: adjuk meg neki. A kisgazda, a kisiparos, a kiskereskedő a gazdasági válság sujtó csapásai alatt nyög: váltsuk meg őket, mentsük meg őket gazdasági reformokkal. De oltárainkat, melyeket apáink szeretete és szent hite emelt, nem hagyjuk, nem halálíg!

A conservatismus nem retrograd irányzat. Ott az angol példa. Anglia óriásléptekkel halad, akár a liberális, akár a conservatív elem kerül tulsúlyra a társadalomban és törvényhozásban. Ott évtizedek óta váltakozik ez a két áramlat. Valahányszor az egyik hypertrophiájában tulásokba, szertelenségekbe esik, rögtön felváltja a másik és helyre hozza amannak hibáit. Azért nincs Angliában pangás és nincs forradalom. Azért irigylí Európa minden nemzete az angol nemzet és társadalom bámulatos haladását és erejét.

De nem elég irigyelni s bámulni őket. Követni kell a jó példát és ez sehol sem könnyebb, mint hazánkban, melynek nemessége annyira rokon az angollal. A magyar nemesség felvilágosult, gondolkodása előkelő, szíve nemes. Meglátja a kor igaz, helyes követelményeit, levonja a consequentiát a napi eseményekből és ha kell, megosztja mindenét a nép szegényeivel. Nem zárkózik el a helyes és czélszerű társadalmi és álladalmi reformoktól, de a mellett elég erős arra, hogy szembeszálljon a forradalom viharával. A liberalismus, a társadalmi liberalismus — mi csak társadalmi alakulásokról írunk — tultengésben van és megteremtette a forradalom szörnyeit százféle alakban. A parasztzendülések, az utczai tüntetések mind a liberalismus tultengésének következményei. A kimerült liberalismus már csak jelszavakat képes hangoztatni, de nem tudja kielégíteni a jelszavaktól felcsigázott vágyakat. Megállítani sem tudja a forrongó tömegeket, mert hiszen a zászlót maga adta a kezébe. Uj elemek, friss erők kellenek most a társadalom élére. Erős conservatív érzésű férfiak, a kik friss erővel hozzálátnak az időszerű és czélszerű társadalmi reformok megvalósításához, de egyszersmind erős kézzel fogják a gyeplőt, ne detrimenti quid respública capiat.

Mi nem mondjuk, hogy vissza! Nem hirdetünk reactiót. Előre vezetjük a népet mi is, de okkal-móddal, észszerűen, czéltudatosan. A reactióra csak akkor kerül a sor, ha a conservatismus nem képes többé jóténni a realismus hibáit. Akkor kell a forradalomra forradalommal válaszolni. Ma még meg lehet állítani a forradalmi áradatot, ha a váltógazdaság elve érvényre jut a társadalomban és az államban.

Ma még meg lehet menteni ezt a szép hazát a forradalom szörnyetegétől, ha a nemesség beleviszi vele született, egészséges, nemes conservatismusát a társadalom harcaiba.

Ezt a váltógazdaságot akarjuk meghonosítani a magyar társadalomban. Ezért irtuk zászlónkra:

Idő állj! — óra járj!

Ez a négy szó a mi társadalompolitikai programmunk. És ha egyebet sem érünk el folyóiratunkkal, mint hogy alkalmunk volt kimondani a megváltó ígét, jó lélekkel mondhatjuk:

Teljesítettük hivatásunkat.

Tetétlen, 1898. márczius 7.

Eszményeim délibábja
Eloszlik, mint köd és pára,
De a mit a szívem érzett,
A mennyit túrt, sirt és vérzett,
Lelkem tiszta nagy szerelme,
Mely a földet átölelte:
Ez a láng lesz sírom mécese
S fényt vét álmom éjelébe.

Gróf Zichy Géza.

Lux de coelo.

— Irta: Iovag Frasanelli Lilith. —

A kereszténység mysteriuma az, hogy a szó szoros értelmében nincs mysteriuma. Átlátszó egyszerűség, rejtélyeket földerítő világosság az egész.

Krisztus urunk az út, az igazság és az élet. Egyenes, biztos czélra vezető, mint a jól épített országút, igaz, kétségtelen, mint a csillagok titkait vizsgáló matematika, természetes, mint maga az élet.

A budhaismus ködöt áraszt a földre, hogy fényt kereső tekintetünket a magasságra fordítsa; Jézus ellenben a menny világosságát ragyogtatja felénk, hogy a kinek szemei vannak, lásson.

És látunk. Az ő világosságánál szétoszlik a halál sötétsége s zordon, leverő bizonytalansága megnyugtató bizonyossággá válik: örök az élet.

A sír nem semmisít meg, csak átalakít; kapu a fájdalmas kezdet boldog folytatásához.

Jézus a halál fáját a halhatatlanság zengő oszlopává varázsolta: feltámadunk!

Megkondulnak a harangok, megindulnak, fölmagasztosúlnak a szívek s áhitattal riadozza be az ének az egész világot: Feltámadt Krisztus e napon. Hála legyen az Istennek!

Husvétii ibolyák.

— Irta: Erdélyi Gyula. —

Néhai Thurzó nádor a maga idejében, a mikor még nem igen volt virágkereskedés annyi, mint napjainkban, akárhol volt, intézte az ország dolgát, vagy harcotot kevert, váltott háts lovakon egy virágbokrétát küldött a feleségének.

A nádorné, mikor meghalt, két terem száraz bokrétát hagyott hátra, padlótól padlásig teli s teli, példájául annak, hogy a késő unokák nemcsak éppen ballettánczosnőknek, de a saját feleségeiknek is küldhetnek bokrétát.

Thurzó nádor meg a feleségének esete réges-régen történt, azt is elmondhatjuk rá, . . . rá, fogd rá, talán nem is igaz. A mai férjek virágbokrétája másoknál szárad el és másoktól kerül a köztisztaság fuvarjaira.

Korunkban a házastársak regényeinek saját külön hősei vannak, a kikről a krónikások napról-napra megemlékeznek a felsőbb leányok és felsőbb fiuk okulására.

Ha napjaink férjei küldenek is bokrétákat a feleségeiknek a köteles illemnapiokon, ezek virágba lehelt hazugságok. Hazugságot lát benne mindegyik, a ki küldi, a ki kapja.

A nászutazás után a házas felek napirendre térnek és émyegésnek, nevetségésnek tartják az enyegést, az érzegést. Mi túrés, mi tagadás benne, ki is nevetik az ilyen ritka fehér holló párt.

Papucshős színbe megy az a férj, a ki a feleségének éjjeli zenét ad és huzatja a „képeddel alszom elt“. A modern férj hat hét mulva nem lehet szerelmes a feleségébe és a kedves asszony a férjébe.

Mikor Násfay Emil megházasodott, a legény búcsúztatóján, a hol a házasság akadémiáján vizsgát tett férjek és epedő férj-jelöltek mulattak együtt, undorral hallotta ezt az elméletet, mely megczáfolatlan a gyakorlatban.

Fel is szólt és akárhogy nevétek is, mennyre-földre esküdzött az örök és változhatatlan szerelemre, a törhetetlen hűségre és más e fajta megfigyelést és kényszerzubonyt érdemlő bohóságokra.

Ugyanekkor Zedre Otthiliánál, vagy a hogy a báli tudósítók elkeresztelték, Otthonkánál, hölgytársaság bucsúztatta a boldog menyasszonyt leányságától.

Mintha csak a legényélet bucsúztatójából sugták volna, a hangulat, az elmélet ugyanaz volt. A kegyetlen barátnök, az asszonypajtások igyekeztek Otthonkát kiábrándítani, mielőtt még igazán ábrándos lehetett volna.

Otthonka és Mill gőzerővel jegyezték el egymást. A nénik és bácsik, mint valami futtató lovakat megítélték szokásaikat, vagyonukat, állásukat és sajtáságaikat s a boldog párról megjelent az eljegyzési hir.

A véletlen, ez a nagy játékmester, úgy rendezte, hogy Otthonka és Mill fülön fülön felül is szerelmesek voltak egymásba. Annál jobb, legalább a házasság után nem vesztegetik az időt érzegésekre és ki-ki folytathatja a maga regényét. Sem nem férj, sem nem feleség az, kinek legalább a keze minden ujóra nincs egy-egy regénye. Természetesen, a regény minden fajából: pásztor, lovag, nemes, modern, troubadour, összetett és sok másféle regény.

Otthonka nem örömmel hallgatta ezeket a beszédeket, melyekből az az igazság tünt ki, hogy a férjnek feleségét, feleségnek férjét szeretni nem szokás, nem szabad és egy a törvény, a házasságnak egy a parancsolatja: Csalj meg, édes!

Mikor Násfay Emil Otthonkáját minden nászutazás nélkül otthonába vezette, fogadtak rá, hogy már a mézes hetek rendes hat hete előtt csepeg idegen méz a boldogok közé.

Násfay Emil, úgy, a hogy szoktak, hazugságokkal sohasem udvarolt a menyasszonyának; nem nevezte sem anyagnak, sem tündérnek, de napról napra szerelmesebb lett bele, mint feleségébe is.

Eltelt a hat hét. Megtették a köteles bálozásokat, fogadtak látogatásokat. Ebédeket, vacsorákat adtak. A résztvevők bámulva tapasztalták, hogy a paradicsomban még nincs ott a kigyó.

A bírálók azonnal ki is jelentették, hogy ez illetlen tréfa. Emil Otthonkáért, Otthonka Millért élt és a mézes hetek nem akartak elmulni.

Egyszer egy hölgybe átváltozott kigyó elhatározta, hogy a méz közé odacseppenti a mérget. Kürülnézett a szobában, és meglátott egy kínai porcelán virágvázcskát. Ő kigyósága felbigyesztette ajkait és kérdé:

— Még nem volt benne virág?

— Nem. Felelt Otthonka.

— Furcsa! . . . dünnyögte a barátnő.

— Miért furcsa?

— Azért, hogy egy csinos asszonykának nincsen imádója. Az imádótól kapott virág legszebb disze a teremnek.

— Én ellehetek nála nélkül.

— Nem lehetsz kedvesem, mert ha másért nem, azért is szükséges, hogy a férjed

egy kicsit féltékenykedjék. Hidd el, a féltékeny férj szerelme édesebb és tovább tart. Csodálom, hogy nem tart valaki régi imádóid közül egy bokrétára érdemesnek.

A barátónő a sikerült bombavetés után sietve távozott. Távozás közben, pajzánul kacsingatva, megveregette Otthonka szépséggödröcskéikkel bájos arczoecskáját.

Emilnek valami dolga akadt a városban. Nem jöhetett haza pontosan. Először történt az ilyen hosszabb elmaradás házasságuk óta. A kis menyecske a várakozás közben elkezdett tépelődni, hogy olyan nagy hűn-e, ha valaki virágbokrétát kap. A szerelmes nőben is megvan egy kis hiúság és így a férje csábításáért is szívesen veszi mások gyéngéségét. Nem elég, ha csak a tükör és a férj beszél. Egy virágbokréta, milyen ingerlő lenne ott a vázában, a melyben virág még nem volt.

Csengettek, s a szobalány egy szép virágbokrétát hozott. A hordár nem tudta megmondani, kitől. Otthonka, mint a tilosban kapott gyermek, oly szomoru érzéssel tette a virágbokrétát a vízbe és eleinte nem is mert ránézni, mintha olyan kigyószaga lett volna. Később azonban oda ment és meg is szagolta. A fejéhez kapott. Talán csak nem szédül Végre! hozzászokott és kíváncsian találgatta magában, vajjon ez az első vagy utolsó-e?

Vajon ki lehet . . . ? kérdezte magától. Egyszerre elsápadt, úgy látta a tükörből. Csengettek. A Mill csengetése. Sietett volna felkelni, hogy a virágot kidobja. Nem tudott. Emil megcsókolta. Magához jött és oda állt háttal a virág elé, hogy Emil ne lássa. De bizony meglátta. No, most következik a nagy jelenet. Nem következtet. Emil úgy mosolygott, mint mikor az esküvőről haza jöttek és ő levetette menyasszonyi ruháját.

Még nem is féltékeny . . . gondolta bosszusan Otthonka és olyan akkordot vágott a zongorára, hogy egy vastag réz hur elszakadt.

A kigyó néni másnap eljött. Meglátta a virágbokrétát. A káröröm elfogta és folytatta a tegnap elkezdett tanításokat. Nem igazi szerelmi vallomás. Husvét napján kell kapni és ibolyabokréta legyen. Erre azután Emil kiugrik a bőréből és minden áron vagy fokozni fogja szerelmét, vagy kihül és akkor . . . akkor Otthonka: Csálj meg, édes A végszónál csókokat hintve távozott. Ettől a naptól kezdve mindennap megjelent a virágos hordár a bokrétával.

Husvét napján nagy ebéd volt Násfayéknál. A rokonok és jó ismerősök eljöttek bámulni a kezdődő regényt, mert kigyó néni már el is hiesztelte. A vázában pompás ibolyacsokor pompázott. Otthonka nem mert a folytonosan mosolygó kigyó néni nézni. Magában bosszankodott, hogy Emil nem féltékeny. Ha ilyen édes a féltékenységnélkül való szetelem, milyen lehet féltékenységgel? Bosszankodó epedését a szobalány zavarta meg, a ki Emilnek egy levélborítékot adott át, a melyet Emil, a ki eddig minden levelét megmutatta, elrejtett. Mi lehet ez? Addig-addig settenkedett, míg Emil zsebéből kikapta a borítékot és abból egy kifizetett számlát 40 virágcsokorról; az utolsó a nagy husvét ibolyacsokorról szólt. . . . Odarohant férjéhez és össze-vissza csókolt. Soha, soha ilyen husvét örömet. . . . A titok kipattant. A rokonok kárörme bosszankodásba fult: miért vannak egész a sűrű tartó mézesetek. Nem is zavarták többé a fehér-holló párnak regénytelen, prózai életét, melyből a virágbokréta sem husvétkor, sem máskor nem hiányzott.

Fogadás a szultánnál.

— Az udvari levéltár kézírataiból. —

I. Ferdinánd király 1564-ben követséget küldött a portához az adók és ajándékok elvitelére. A követség tagjai voltak: Cserna Mihály, Csurday Albán György, Csaby Ákos és Seuper, ki a követség naplóját vezette.

A követség hónapokig utazott s fogadtatását a szultánnál Seuper az udvari levéltárban őrzött naplójában így írja le:

Deczember 21-én — 1564-ben — érkezett a követség Konstantinápolyba, de a padisah, Szulejman, minthogy vadászaton volt, csak öt hét után — 1565. febr. 4-én — fogadta.

Az elfogadás formása egyszerű volt. A háromur, Csernovits, Csaby és Krusich — Csurday időközben meghalt — a magas porta palotájához lovagoltak, őket követték három kocsiban az ajándékok. Amint az első udvarba értek, leszálltak. Egy hosszú, kövezett ut vezetett a kerten át ahhoz az épülethez, melyben a török császár tartózkodott. Az épület kőből van emelve, kápolnaszerűnek néz ki és a sik földtől csak néhány lépcső vezet fel arra. Egy előcsarnokban leültek és egy darabig várniok kellett. Szemközt jobbról egy más épületnél össze-vissza keveredve mintegy 4000 janicsár állott, míg a palotácskától balra valami 1000 ember, részint csauszok, spahik és más udvari alkalmazottak állottak, kik azonban nagy békeszeretetük jeléül mind fegyvertelenek voltak.

Kis idei várakozás után a császári követeket a szultán szobájába vezették, mely a legpompásabban volt feldiszitve.

Szulejmán egy arany szövettel bevont kereveten ült; lábai alatt is hasonló, arannyal átszőtt szövet feküdt. Ruhája egy czobolylyal bélelt vörös atlasz köntösből állott.

Miután a követek beléptek volt, néhány lépés után a padisah előtt megálltak. Két Agella megfogta egymásután a követek kezeit, a szultán elé vezette őket és ruhájának jobb karját csókra nyújtották nekik; azután pedig ismét visszavezették őket arra a helyre, hol előbb álltak.

Ekkor a szónok el kezdett beszélni és átnyujtá az ajándékokat.

A császár szobájának előcsarnokában a követeknek Csurbá-t (főtt rizst) nyújtottak, mely török szokás szerint a földön volt tányérokban és edényekben felállítva. Künt lévő szolgálóinkat is hasonlóképen vendégelték meg.

Étkezés alatt cserépcsészékben édes főtt vizet — serbet-nek hívják — kínáltak nekünk kétszer is körül.

Még étkezés alatt néhány török elkezdte a bőrzacszkókat kinyitni, azokból néhány tallért kivettek és a tüznél megpróbálták, vajjon valódiak-e azok? Ez volt a tisztelet, melyet irántunk tanusítottak!

Midőn felkeltünk — és igazán nem sokat ettünk, sehogy sem akart az izleni — csauszok és a többi előkelő udvari népség oda lépett, leguggoltak és úgy faltak, mint a farkasok.

Néhány kirendelt által elkísérve ezután haza lovagoltunk.

A követek február 6-án néhány keresztény fogoly kiadatása, valamint a mi közel álló elbocsátásunk és haza utazásunk tárgyában Ali pasával értekeztek.

Február 17-én a szultán Csernovits és Csaby uraknak, mindegyiknek egy bársonyból és aranyszövetből készült köntöst küldött lakásukra.

Lőháton, arany köntöseikben lovagoltak a császári követek február 18-án a szultán palotájához, hogy az ajándékot megköszönjék, a szultán ruhájának ujját megcsókolják és bucsut vegyenek tőle.

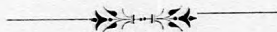
Február 22-én a két követ és az összes személyzet nyolcz szekérrel és egy függő kocsiival — ruganyos hintó, melyben Csernovits felesége volt elrejtve — utra keltek Bécs felé.

Tavaszhalál.

Mikor a virágok fakadtak:	S hol pomak adjuk porló részed,
Téged a földnek akkor adtak;	Mig így kora sirodba nézek,
Várjuk a légi érkezőket:	Ugy elkivánom nyugodalmad;
S most bucsuzunk örökre tőled.	Álmod, melyet meg nem zavarnak;
Lelked szárnyakat mostan öltött,	Örökre lezárt szempilládat,
Itt hagyta rögt és göröngyöt;	Mely nem mutat több napvilágot;
Nem hallgatsz, jaj, marasztó szóra,	Koszorudat, mely meg nem hervad,
Sietsz, sietsz: hogy is tudj róla!	Ajkad, mely soha meg nem nyilhat;
Mögötted immár, ami földi,	Nem felel és soha sem kérdez;
S az én világom még betölti;	S szivedet, mely többé nem érez.

Horváth Böske.

A magyar szent-korona örököse.

Osztatlan, lelkes örömmel vette tudomásul a magyar nemzet Ő Felségének m. hó 29-én kelt s e hó 1-én közzétett azt az elhatározását, hogy Ferencz Ferdinand főherczeg Ő fenségét közvetlen legfelsőbb haduri főnhatósága alá helyezte és ezzel olyan katonai méltóságot ruházott reá, a melyből nyilvánvaló, hogy Ferencz Ferdinand főherczeg Ő fensége van hivatva arra, hogy egykoron legfelső hadura legyen Szent-István birodalmának.

Történelmi jelentőségű mozzanatot látunk mi e legfelső elhatározásban, a melynek annál is inkább örvendünk, mert benne ismét találkozott felséges királyunk akarata és a magyar nemzet óhajta. De örvendünk neki azért is, mert hogy a felséges ur ezt a legfelső kéziratot kibocsátotta, azt bizonyítja, hogy az, a kire a nemzet már eddig is, mint Szent István koronájának várományosára tekintett, teljesen fölépült abból a hosszas betegségből, a mely már-már kétségessé tette a trónöröklés rendjét.

. . . Isten tartsa meg böles királyunkat és erősitse meg jövődöbeli utódjának lelkét, hogy egykoron ép oly bölesen, atyailag uralkodjék e hazán, mint dicsőségesen uralkodó Első Ferencz József király!

Az alföld.

— Itta: ifjabb gróf Teleki Géza. —

Miután hat hónapon át szívtam a főváros füstös levegőjét, el, falura kíváncsotam. Hamar megegyeztünk két jó barátommal, hogy meglátogatjuk az alföldet.

Egy júniusi délelőtt indultunk el hajón az Eskütérről. A folyó hullámai is segítettek, tehát egyesült erővel haladtunk s így gyorsan maradtak el a Gellért sziklái. Nemsokára fölmentem hajónk födélzetére, onnan néztem, hogy apadnak Pest házai; míg végre akkoráknak látszottak, hogy akár egy gyerek is játszhatott volna velök.

Azután a szép vidékben gyönyörködtem. Gyönyörködtem az éggel összemosódó dunántúli hegyekben, gyönyörködtem a balkézt elterülő rónában, a rengő hullámokban; gyönyörködtem a természetben. Mert, vajóban, oly szépeket és nagyokat alkot a természet!

A Duna jobb partján egy meredek hegy tetején, kis kápolna alatt, nyugszik egyik legnagyobb államférfiunk és írónk, báró Eötvös József. Magas kőoszlop jelöli a nagy férfi nyughelyét. Az emlék-oszlop is oly gyorsan haladt el előttünk, mint a természet többi tárgyai, mint minden a természetben, a mindenségben; de képe megmaradt és még most is, újra és újra, felidéli képzeletemben a nagy férfi emléket.

Balfelől egy kis falu vonult el szemünk előtt, melynek egyik legkisebb háza hosszú időn keresztül hajlékult szolgált legnagyobb költőnknek, Petőfinek. A költő teste már rég porlad, de szellemét maig is visszatükrözi itt a természet minden füje-fája.

Duna-Vecse karsu tornya még távolról integetett, midőn hajónk megállott s nekünk ki kellett szállanunk; célunkat elértük.

Szekerre ültünk és néhány perc múlva a poros országuton haladtunk a t i pusztá felé.

A fenséges viziutnak vége volt, de most a természet új szépségeit tárta szemünk elé.

Az izzó nap már közeledett a láthatár széléhez és vörösre festette a szekertünk után fölszálló port, midőn nagybátyám háza elé robogtunk.

A háziak örömmel fogadtak és mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat.

Vacsora után, mielőtt lepihentünk volna, egy kis sétát tettünk a kertben. A telihold fehér fényét a fák csak megsűrve bocsátották át és a természet csendjét csak egy-egy halálmadár csunya sivitása szakította meg. Reggelre való tervünkről beszélgettünk; a fáradtság azonban hamar bekergetett és elaltatott.

Másnap reggel, midőn az első sugár, a napnak hírnöke, jelentkezett az égen, már künt járkáltam a mocsarak között, de hasztalan volt minden igyekezetem, nem tudtam vadat elejteni. Eleinte csak a legmagasabban uszó felhőket festette meg a fölkelő nap; később mind alább és alább hatoltak sugarai, míg végre felbukkant a láthatár szélén a világ lámpása, a mely pillanat alatt rózsaszínű fátyol borította a síkságot; az ezer meg ezer harmatcsepp, mint számtalan, fölkelő vörös nap ragyogott a fűszálakon, míg szülőanyjuk lassan és méltóságteljesen távolodott ágyától, melyet csak az imént hagyott el. Tűzgömbjének sugarai a tó tükrén végigsiklottak és megvilágították a nádasban gubbasztó szalonkákat. A mint a madarakat megpillantottam, a természet pompájának bámulásából kiragadott a szenvedély.

Fejem fölött sok bibicz kerengett, a melyek lövöldözésekre sem távoztak. Az ostoba állatok közül néhányat lelőttem. Hazamenet, a réten, legelésző gólyacsapatra találtam. Kitömés végett egyet magammal akartam vinni. Lövésemtől az egyik gólya el is bukott, de mikor közeledtem hozzá, föltápaszkodott és erőre kapva, fölemelkedett a levegőbe. Így hát sovány vadászszákmánnyal kellett haza térnem.

Másnap reggel körüllovagoltuk a t i pusztához tartozó birtokot és a gazdálkodásról csevegtünk. Midőn hazafelé tartottunk, a nap már magasan állott. Az átfüledt föld elkezdte magából kilehelni a fölösleges meleget. A távoli testek rezegni látszottak s itt-ott a nagy égbolt alján gyöngye délibáb ringatózott.

A hosszú lovaglás után jóízűen ebédeltünk, délután pedig vonaton haza utaztunk.

Mint minden magyar embernek, nekem is megvan az a hibám, hogy a középutat nehezen találom el, — a végleteket szeretem. Eddig csak a hegyes vidékek égbe nyúló bérzeit ismertem s azokat csodáltam, szerettem; most, hogy megösmertem az alföldet óriási egével, — azt szeretem, abban gyönyörködöm; de a középutat, az arany középutat, azt nem szeretem.

Gróf Szápáry Géza.

— Muraszombati, szécsiszigeti és szápári nemes. —

A magyar nemességnek gyásza van. Ismét kidőlt egyike a legjelesebb, legnemesebb tagjainak.

Őszinte fájdalommal, igaz részvétellel jelentjük gróf Szápáry Géza főudvarmester halálát.

Halála nem jött váratlanul, hosszas, majdnem egy évig tartó szenvedés előzte meg, de a gyászhir mégis általános megdöbbenést s mély részvétet keltett az egész országban. Mert Gróf Szápáry Géza igaz magyar hazafi volt, a ki egy hosszú élet nemes és érdem-dus munkájával mindenkoron hiven és rendületlenül szolgálta királyát és hazáját. Dinasztikus törhetetlen hűsége pártosult, összeforrott magyar nemzetének lángoló fajszeretetével. Duszgazdag főúri származása daczára már zsenge ifju éveiben tért keresett működésének s alighogy tanulmányait bevégezte, egy vérteszredbe lépett, ahol nagy kedvvel s kiváló kötelesség-tudással katonáskodott. Ott érte a szabadságharcz kitérésének a hire. A kötelességeknek ez összeütközésekor szegény hazájára gondolt s a délczeg vérted hadnagyból honvéd lett s dicsőséges hősiességgel harczolt — Világosig. Arra a szerény éremre, melyet Budavára bevételé alkalmából vivott ki hősiességével, büszke volt egész életében.

A zivataros évek lezajlása után részint külföldön tartózkodott, részint birtokain gazdálkodott s csak akkor lépett ismét az aktív politika terére, midőn az engesztelődés napjai köszöntöttek be s szükség volt minden munkás kézre a nagy mű felépítéséhez, mely a 67-iki kiegyezésben nyert teljes és dicsőséges betetőzést. A 60-as évek első felében Vas megye muraszombati kerületét képviselte s a konzervatívek táborában küzdött lelkes kitartással, a kiegyezés megkötése után pedig 1886-ban főispánnak nevezetett ki. Ez időtől kezdve a főrendiház tagja lett, a míg Tisza Lajos közlekedésügyi miniszter fölterjesztésére az országos közmunka-tanács alelnökének nem hívták meg. 1872-ben újra megválasztotta a muraszombati kerület, de egy évvel később lemondott a mandátumról, mert a király Fiume és a magyar tengermellék kormányzójává nevezte ki. 1881-ben Ciotta polgármesterrel együtt ő vezette Budapestre a kétszázhatvan tagu fiumei küldöttséget, a melyet a magyarság lelkes tüntetéssel fogadott. A király akkor a Lipót-rend nagykeresztjével tüntette ki. Tíz esztendőig kormányozta Fiumét nagy tapintattal. Állását 1883-ban hagyta el a mikor magyar királyi főudvarmesterré nevezték ki.

Ez rövid életrajza annak a férfiúnak, a kit most osztatlan részvétellel gyászol király és nemzet egyaránt.

Nyugodjék békével és emléke termékenyítse meg utódai szívét és elméjét!

Az élet miséje.

— Irta: Babik József. —

Önként ajánlkozik a párhuzam megvonása a szent-mise és az emberi élet között. Az emberi élet sem egyéb, mint küldetés (missa) végcélunk elérésére. Születésünk képezi a bemenetet földi létünkre (introitus); első siránkozásaink az öröklött bűn ösztönszerű érzetéből származó bűnvallásnak (Confiteor) felelnek meg; majd a jeruzsálemi gyermekek példája szerint örömeink (Gloria) zendül meg ajkunkon; imádjuk Istent buzgó könyörgésekkel (oratio); hallunk komoly, eszméltető, buzdító intelmeket (lectio) szülőinktől s előljáróinktól; előre haladva életpályánkon (Graduale), hol a vidám Alleluját, hol a mélabús Tractust mondjuk; mind a kettő után különböző, szomorú (Stabat Mater) és vidám események (Victimae Paschali) következhetnek reánk (Sequentia); mindegy!

Az élet bármily esélyei között is fölemelőleg, bátorítólag hat reánk édes Üdvöztönk örömhírelése, üdvigéje (Evangelium), mely arra késztet bennünket, hogy akár örömet élvezve, akár fájdalmat szenvedve, erős meggyőződéssel hangoztassuk: Hiszek egy Istenben (Credo) s egyuttal felajánljuk (Offertorium) a gondunkat viselő Szentháromságnak testünket és lelkünket, s a hódolat és dicsőítés előrebocsátása (Praefatio) közben lelkünk fölemelkedik az angyalok karához, velük egyesülten zengve a háromszoros Sanctust . . .

A kegyeletes szív ez életben is könyörög jótévedőért, egyházi és világi előljáróért, hittestvéreiért (Memento), esedezik a Boldogságos Szűz Mária és a szentek hathatós közbenjárásáért (Communicantus) s mikor a magasztos hittitok végbement, mikor Istennek a földre, az oltárra szállott szent Fia felmutattatik (Elevatio), szinte önkénytelen zengedezi ajkunk a leggyönyörűbb imádságot: Mi Atyánk! (Pater noster) mi által segílyt, erőt és kegyelmet esdünk mennyei Atyánktól a földi étellel járó sokféle áldozat (Communio) teljesíthetésére . . .

És így közeledünk a mise, földi küldetésünk végezte felé. Egyszer nekünk is szólanı fog a felhívó szövat: Ite! missa est. Mily boldogság lesz odafönn földi küldetésünk után az angyalok karával együtt zengeni: Áldjuk az Urat! Hála Istennek!

A hét történetéből.

— Udvar, egyház, társaság, hadsereg, irodalom és művészet. —

A feltámadás ünnepén esős, szeles időnk volt; de a szíveket hevítette a vallásos áhítat, a melylyel szent egyházunk az Üdvözítő szenvedéseinek föltáráásával ezen a magasztos ünnepen még a fásult szíveket is megihleti.

A templomokba özönlött a nép, gazdag és szegény, s a szemek révedező tekintete, a keblekből ki-kitörő sóhaj tanuskodott arról, hogy az emberek immár mennyire sóvárognak a hit enyhítő malasztjáért, az egy igaz Isten irgalmáért.

És nem hiába patronánk „Magyarország Nagyságos Asszonya, a Mater Dolorosa“ — ezer éves hazánk iránt különös kegyét azzal is kimutatta hogy megújhodásunk, alkotmányunk, az uralkodóház és a nemzet összeforradásának emléknappját az ő Szent Fiának megdiósülésével együtt ünnepelhettük.

A nemesség nagylelkűségének, a Tekintetes Karok és Rendek bölcseségének, a korona nemzet boldogító szellemének új évezerre szóló alkotásáért, az 1848-diki április 11-én, husvét másnapján, a mi szeretve tisztelt felséges királyunkkal közösen hódolhatunk nagy és nemes elődeink érdemeinek.

Méltóságosan egyszerű volt ez az ünnep, bizonyítéka nemzetünk politikai érettségének, czéltudatosságának és loyaltásának; mert, ha eltérők voltak is a vélemények az ünnepelés idejéről, a legkisebb dissonancia sem vegyült a hála és szeretet e nagyszerű megnyilatkozásába.

A képviselők és főrendek közös ülése és hódolása, a székes-főváros diszülése, a fáklyásmenet elragadó látványossága, a himnusz megható akkordjai fölemelték a szíveket s a fáklyák illatozó füstengerében összeolvadt jóságos királyunk és a nemzet lelke; szinte hallani véltük a magasságból: egyek vagytok Istenben, egyek legyetek a hazáért.

Király ő felsége zágoni báró Szentkereszthy Stefániának, emberbaráti és közművelődési intézetek létesítése, fentartása és vezetése körül szerzett érdemei elismerésül a koronás arany érdemkeresztet adományozta.

Király ő felsége kenessei Kenessey Kálmán vasuti- és hajózási főfelügyelőnek, továbbá Halmos János székes-fővárosi polgármesternek a királyi tanácsosi czímet adományozta.

Király ő felsége Popper Dávid gondonkaművésznek, az orsz. zeneakadémia tanárának, a zeneoktatás és művészet terén szerzett érdemei elismerésül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

IX. Keresztély dán király nagypénteken ülte meg nyolczvanadik születésnapját. Az ünnep — nagypéntek lévén — esőndben folyt le, de csaknem az egész fejedelmi rokonság jelenlétében. Este a trónörökösnél családi ebéd volt.

A mária-remetei bucsujáró hely kápolnáját immár renoválták és átadták szent rendeltetésének, azzal a változással, hogy az új templom felépítéséig 10 óra helyett 11 órakor kezdődnek a misék.

Károly István főherczeg ő felsége szombaton több heti távollét után a Rivieráról visszatért Polába.

A dán trónörökös-pár április második felében Sopronba érkezik Schamburg-Lippe herczeg és neje látogatására. Sopronból Cannesbe utaznak, hogy jelen legyenek Keresztély dán herczeg és Alexandra meklenburg-schwerini herczegnő menyegzőjén.

Az idén Dél-Magyarországon, Buziás környékén és Felső-Magyarországon, a Szepességen lesznek hadgyakorlatok. A déli hadgyakorlatok idején a legfelső hadiszállítás Buziáson lesz, a hol már nagyban készülnek a felség fogadására. A szepességi hadgyakorlatok terepét most vizsgálja báró Beck tábornagy.

Dr. Samassa József ur ő nagyméltósága, Eger érdemduis érseke, az idén ünnepli érsekségének ötvenedik évfordulóját. Az ünnepre nagyban készül nemcsak az egrői főegyházmegye, de az egész ország papsága és híthű katolikus lakossága. Az egrői főkáptalan emlékérmeket veret a jubileum emlékére.

Király ő felsége Magyar János, 15. honvédgyalozredbeli századosnak, valamint törvényes utódainak régi magyar nemességükhöz a „kismagyari“ előnevet adományozta.

A Tabitha jótékony nőegyesület szegényei számára virágvasárnapján az ág. ev. templomokban 553 frt 60 krt gyűjtöttek.

Király ő felsége e hó 23-án délelőtt fél tizenegy órakor utazik Drezdába, hogy jelen legyen a szász király hetvenedik születésnapján tartandó udvari ünnepélyeken. Ugyanakkor érkezik oda a német császár is. A drezdai ünnepekről másnap Kissingenbe utazik ő felsége, hogy a királyné ő felségét meglátogassa. Királyné ő felsége most még Territetben üdül, de onnan Kissingenbe utazik.

Szeged városa félmillió költséggel nagyarányú pavillon-rendszerű utáskaszárnyát épít. A kaszárnyát még ez év nyarán felépítik. Szegedi levelezőnk jelentése szerint király ő felsége akként nyilatkozott magasabb katonai körök előtt, hogy az utász-zásztóaljzat szegedi új laktanyájában meg fogja tekinteni.

A „Budapesti Katholikus Kör“ legutóbbi (6-ik) nagybójtji felolvasó estélyén Takács Mihály, a magyar királyi Opera tagja Flotow „Mária-hymnus“-át adta elő. Utána dr. Giesswein Sándor győri kanonok a keresztény nevelésről olvasott fel egyet-mást érdekesen és nagy tudással. Végül Kertész Ödön, az Opera tagja Rossini „Stabat mater“-éből a „Cunus animam“-ot énekelte Noseda Károly zongorakiséréte mellett. Az előkelő és nagyszámú közönség a műsor minden egyes pontját nagy tetszéssel fogadta.

Király ő felsége Bangya Gusztávnak, nemes Trencsén vármegye főjegyzőjének buzgó és sikeres szolgálata elismerésül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

Király ő felsége herceg Sanguszko-Lubartowitz Eusták volt galicziai helytartót az aranygyapjasrend vitézvé nevezte ki.

Otto főherceg ő fensége és főudvarmestere langendorfi báró Dlauhowesky tábornok beléptek az Országos Kárpátgyesület tagjai közé. Ő fensége sajátkezüleg aláírt meleg-hangu levélben tudatta belépését az egyesülettel.

A budapesti ref. egyház presbyteriuma a dunántúli ref. egyházkerület főgondnokává egyhangulag Szilágyi Dezsőt, a képviselőház elnökét választotta meg.

Jókai Mór a legutóbbi időben kissé gyöngéledett, de ma már ismét kijárogat és igen jól érzi magát.

Király ő felsége báré Versebe Gusztáv altábornagyot (Bécs) pchenhorti Ocetkiewicz Szaniszló ezredest, a gróf Schulenburg nevét viselő 30. sz. gyalogezred parancsnokát, Ottó József várakozási illetményrel szabadságolt ezredest (86. sz. gyalogezred), Suhan Károly alezredest (18. sz. gyalogezred) és Treipel József helyi alkalmazású fregattekapitányt nyugállományba helyeztette; sidonienburgi Pietsch József ezredest, a hg. Lichtenstein József Venczel nevét viselő 9. sz. hadtest-tüzérezred parancsnokát a műszaki katonai bizottságnál való alkalmazásától felmentette; dr. Zinner Ferencz I. oszt. ezredorvost, ő felsége testőr-gyalogszázada testőr-orvosát, a katonáorvosi tisztikar létszámába visszahelyeztette és helyébe dr. Steiner János első oszt. ezredorvost (35. sz. gyalogezred) nevezte ki; a nevezettek közül pedig báró Versebe Gusztáv altábornagynak a lovassági tábornoki jelleget ad honores és a titkos tanácsosi méltóságot, Ocetkiewicz Szaniszló ezredesnek a vezérőrnagyi jelleget ad honores és a III. o. vaskoronarendet, Pietsch Tivadar ezredesnek a III. o. vaskoronarendet, Suhan Károly alezredesnek legfelső kegyelemből és kivételesen az ezredesi jelleget ad honores és Treipel József fregatte-kapitánynak a katonai érdemkeresztet adományozta.

Mária Valéria főhercegnő ő fensége szerdán Pozsonyban időzött Frigyes főherceg ő fenségénél és családjánál s még aznap este visszautazott Bécsbe.

Lukács László pénzügyminiszter ur tiznap tartózkodásra Olaszországba utazott. Dr. Högyes Endre egyetemi tanár, a Pasteur-intézet igazgatója, három heti tanulmányutrá Olaszországba utazott.

Királyné ő felsége lainzi tehenészete két vörös- és két tarkaszőrü pompás tehénnel gazdagodott a napokban. A szép állatokat Portland hercege ajándékozta ő felségének.

Király ő felsége gyulafehérvári Somogyi Istvánnak, nemes Nagyküküllő vármegye alispánjának, buzgó és jeles szolgálata elismerésül a III. oszt. vaskoronarendet adományozta.

Mádi Kovács György tábornagy ur, mint értesülünk, már csaknem teljesen felépült tüdőgyulladásából. Már felkelt s mihelyt az idő enyhébbre fordul, orvosai a sétát is megengedik ő nagyméltóságának.

Vilma németalföldi királyné e hó 14-én a regens-királynővel Párison és Cannes-on át Felső-Olaszországba utazik, a honnan junius derekán Svájczen keresztül visszatérnek Hágába.

Ibsen Henriket hetvenedik születésnapja alkalmával a dán király a Daneborg-repu nagykeresztjével tüntette ki.

Sedlmayr Zsófia, a bécsi udvari Opera hirneves primadonnája, a mult héten vendég-szerepelt a Walkür-ben és óriási sikert aratott.

Nagy sikerrel szerepelt legutóbb Budapesten Schrödter Frigyes bécsi udvari és kamaranékes. Három operáriát és néhány népszerű dalt énekelt. Híre jár, hogy Schrödter a budapesti m. kir. Operához szerződik, de egyelőre szerződése még két évre a bécsi udvari Operához köti.

A római Academia di Santa Ceciliában e napokban előadták Verdi requiem-jét, a melyet már tizenkét éve nem adtak Rómában. A requiemet Margherita királyné is meghallgatta.

Gróf Pininski Leo, Galiczia helytartója, szerdán tette le a helytartói és a titkos tanácsosi esküt ő felsége előtt. Ugyanezzel az alkalommal tette le a titkos tanácsosi esküt Schwitzer altábornagy, temesvári hadtestparancsnok.

Király ő felsége gróf Baillet de Latour Henrik osztálytanácsosnak a cs. kir. honvédelmi miniszteriumnál, valamint waldecki gróf Boos Sándor hadnagynak a Ferdinand császár 4. sz. dragonos ezrednél és gróf Haugwitz Károly tartalékos hadnagynak az Albrecht porosz herceg 6. sz. dragonos ezrednél a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

Képzőművészeti kiállítás nyílt meg Pozsonyban. A tárlatot a Pozsonyi Műegylet rendezte s nagyobbára pozsonyi festők és műkedvelők állították ki benne a műveiket.

Az iparművészeti tavaszi tárlat husvét vasárnapján nyílt meg az üllői-uti Iparművészeti Muzeumban.

Benczur Gyula, a festőmesteriskola igazgatója, nagyban dolgozik újabb történelmi festményén, mely az ezredévi ünnepélyeknek ama kimagasló jelenetét örökíti meg, amikor a budavári trónteremben a magyar törvényhozás két háza hódolatát bemutatja a királynak.

A Vigszínház ebben az évadában még a következő újdonságokat készül bemutatni: Feri kisasszony amerikai bohózat, után, a melyet husvétvasárnap adtak először, — Mozzó fényképek, három felvonásos bohózat, irták Kadelburg és Blumenthal; Álnév alatt, Boucheron és Tavernier bohózata, La culotte, Sylvane és Barbu bohózata és Bissonnak híres Le controleur de waggon lts-je.

Budapest székes főváros közönsége báró Wesselényi Miklósnak, az 1838-iki nagy árvíz bátor hősenek emlékét bronztáblával örökíti meg. Az emléktáblát a korzón helyezik el, még pedig a Vigadó-tér és a Petőfi-tér közötti részen, ahol a régi pesti hajóhid állott. Wesselényi ugyanis ott mentette meg a legtöbb ember életét. Az emlék az alsó-kőpartra levezető egyik lépcsőzet falába jön, amelyet föl fognak emelni. Az emlék felirása: „A székes főváros közönsége — Wesselényi emlékezetének“. Az emlékre már van két terv, amelylyel a néhány évvel ezelőtt kiírt pályázaton Ligeti Miklós és Holló Barnabás szobrászok díjat nyertek. Közöttük most szűkebb pályázatot hirdettek s aki jobbat csinál, arra bizzák az emlék művészi kivitelét, amelyre tizenkétezer forintot szánt a főváros.

Kállay Benjamin közös pénzügyminiszter és neje, született gróf Bethlen Vilma, szombaton ünnepelték meg a legszűkebb családi körben ezüstlakodalmukat.

Király ő felsége Szent-Péter község tüzkárosult lakosai részére magánpénztárából kegyesen háromszáz forint segélyt engedélyezett.

Báró Atzél Béla ezer forinttal belépett az Országos Nemzeti Szövetség tagjai közé.

Dessewffy Sándor csanádi megyés püspök ő méltósága körlevelet intézett megyéje papságához, melyben a jelen század vége és a következőnek kezdete alkalmából, a hála és szeretet hódolatának Jézus Krisztus iránti ébresztésére alakult nemzetközi bizottság elnökének, Jakobini Domonkos bíbornoknak levelét közli. Ugyanílyen körlevelet adott ki gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspök ő méltósága.

Báró Malcomics Gizella, a jónévű írónő, „aktuális kérdések“ címmel tizenegy cikket adott ki elegáns, diszes füzetben. A társadalom félszégeit itéli el könyvében a nemes báróné élénk stílussal, finom elmeélel, meleg közvetlenséggel. A könyvhöz dr. Kenedi Géza irt előszót. Sajnálatos jele a liberális tévelygésnek, hogy a tehetséges s különben szép intencióktól vezérelt írónő egy helyütt a kegyeletes bucsujárásról is ironikus modorban ír. Tehetsége azonban reményt ad arra, hogy mielőtt megtisztul e divatos sallangoktól. Erdemes munkájával behatóbban is foglalkozunk.

*

Királyasszony ő felsége az idén Balaton-Füreden tölti a nyár egy részét. A fürdőben már nagyban készülnek a felséges nagyasszony fogadására. Ugy értesülünk, hogy Stefania főhercegnő ő fensége is ott fog nyaralni.

*

A bécsi secessionista kiállítást kedden nagy kitüntetés érte. Király ő felsége meglátogatta a kiállítást és egy órát töltött a diszes csarnokban.

*

A M. A. C. kedden este zajos ovációban részesítette gróf Andrassy Gézát abból az alkalomból, hogy ő felsége titkos tanácsossá nevezte ki. Diszes választmányi ülést tartottak és fényes lakomát rendeztek a nemes gróf tiszteletére, a kinek nagy érdeme van a club fellendülésében. Mind az ülésen, mind a lakomán az aristocratia számos tagja jelent meg.

*

„Az ezredévi országos hét emlékoszlop története“ címmel a pozsonyi Toldy-kör illusztrált füzetet adott ki, a mely gyorsírói jegyzetek nyomán azt a szabad előadást foglalja magába, a melyet Thaly Kálmán a körben tartott. Az érdekes kis munka csak a pozsonyi Toldy-kör elnökségénél rendelhető meg. Könyvpiacra nem kerül.

*

Schlauch Lőrincz, Nagyvárad bíboros-püspöke, a ki a legutóbbi napokban kissé gyöngéledett, mint örömmel értesülünk, jobban van, de a szobát még el nem hagyhatja.

*

Lukács Béla, a párisi kiállítás magyar kormánybiztosa, Párisból visszaérkezett Budapestre.

Timon Ákos egyetemi tanár, min. tanácsos, a congrua-bizottság előadója, tíz napra Abbáziába utazott.

*

Ő Felsége Holston L. K. bécsi írónak „Kaiserworte“ című művét elfogadta a családí hitbizományi könyvtár részére és köszönetet mondott a szerzőnek.

*

Ferencz Salvator főherceg, Mária Valéria főhercegnő és Ferencz Károly főherceg ő fenségeik kedden Wallseeből Bécsbe érkeztek.

*

Király ő felsége dr. gróf Pininski Leo galicziai helytartónak a titkos tanácsosi méltóságot adományozta.

*

Vilmos császár ő felsége szép ajándékkal kedveskedett II. Miklós czár ő felségének. Két remek alkotású vadászfegyvert ajándékozott fejedelmi barátjának és az ajándék átadásával Moltke ezredest, a Sándor-ezred parancsnokát bizta meg, a ki a napokban már el is utazott Szent-Pétervárra.

*

A „Cremonai hegedűs“, Hubay Jenő operája, mely már eddig is diadallal járta meg a fél világot, a minap a hannoverai udvari színházban is színre került és nagy sikert aratott. A jeles szerzőt tizennégyezer hívták ki.

*

Érdekes színi előadás lesz augusztus 26-án Nagyváradon. Akkor lesz száz eszten-deje, hogy a kolozsvári szintársulat Nagyváradon megvetette a magyar színészet alapját Hunniusnak a „Siketnéma“ című vígjátékával. A nagy napot ugyanezzel a darabbal fogják megünnepelni, azonkívül színészeti kiállítást rendeznek.

*

Néhai Szeth Cicelle végrendeletében ezer forintos ágy-alapítványt tett a Vörös-Keresztgyesület Erzsébet-kórháza javára. Ugyanerre a célra a battonyai vörös-kereszt-fiókegyesület szintén ezer forintos alapítványt tett.

*

Ő felsége Rimely Károly besztercebányai püspöknek az egyház és a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül a Ferencz József-rend nagykeresztjét adományozta.

*

Nemsokára nálunk is lesznek secesionisták. A nagybányai művész-colonia tagjai nincsenek megelégedve sem a képzőművészeti társulat, sem a magyar képzőművészek egyesületének működésével és elhatározták, hogy külön társulatot alakítanak.

Itáliában az idén is lesznek nagy hadgyakorlatok, még pedig úgy, mint tavaly, a tengeri haderő részvételével, de sokkal nagyobb arányokban. A gyakorlatokat Közép-Itáliában tartják két hadtest részvételével.

Főúri és egyházi körökben élénk beszélgetés tárgya Bogisich Mihály utódjának a kinevezése. Két jelöltet emlegetnek a budai plebániára. Az egyik Nemes várbeli káplán, a másik Hock János orsz. képviselő.

Király ő felsége márczius 31-én kihallgatáson fogadta gróf Hardegg Rudolf cs. és kir. kamarást, a souverain Johannita-rend rendkívüli követét és meghatalmazott miniszterét s kegyesen átvette megítelező iratát.

Stefania főhercegnő ő fensége a mult kedden este leányával, Erzsébet főhercegnő ő fenségével Griesbe utazott. Az özvegy trónörökösne még gyöngélkedik ugyan, de az utat szerencsésen tette meg. Vele vannak Gondrecourt és Coudenhove grófnők és Auchenthaler orvos. A fenséges asszonyok a Bellevue-villában laknak, a hol Lipót belga király és neje Klementina számára is berendeztek egy lakosztályt, mivelhogy a királyi pár néhány nap mulva odaérkezik fenséges leánya látogatására.

Egy hitű francia nő, marquise Plessis-Billiére, kegyeletesen emlékezett meg a catholica egyház fejről. Párisban, a Place de la concorde-on levő palotáját végrendeletileg a pápára hagyta. A remek palotát a szentszék megbízásából a héten eladták 1,300,000 frankért.

Otto bajor király néhány nap óta beteg. Vesebajban szenved, de az orvosok minden jót remélnek. A hivatalos jelentések elég biztatók.

Király ő felsége csütörtökön délután 1 órakor külön kihallgatáson fogadta Ágoston coburg-gothai herceg ő fenségét.

Bogdánovits Lucian, az új budai szerb püspök, vasárnap d. e. 10 órakor misézett először a tabáni szerb templomban.

Gróf Andrassy Aladár főkamarsmester — mint értesüünk — már jobban van, de orvosai még néhány napi pihenést ajánlotak neki.

Elhunytak:

Pfrim Nándor nyug. esperes-plebános 81 éves korában Ráczalmáson. Az agg lelkipásztor január 6-án mondotta gyémántmiséjét és akkor még oly szépen énekelt, hogy hangja kihallatszott a templomból az utcára. Azóta folyton betegeskedett, úgy, hogy több misét már nem tudott mondani.

Kögler Alajos kir. tan., nyug. fővámigazgató, a Ferencz József-rend lovagja, 79 éves korában Budapesten.

Nagy- és kisbarkóczy Szmolits Kálmánné, szül. Bognár Etel, 41 éves korában Sopronban.

Győri Farkas Fidél, honvédezered, a vaskoronarend és a Ferencz József-rend lovagja, a m. kir. honvédelmi ministerium kaionai előadója, 61 éves korában Budapesten.

Seebergi Wankel Adolf, nyug. pénzügyigazgatósági irodafőnök, ifj. Bauszner Guido orsz. képviselő nagyatyja, 87 éves korában, Fogarason.

Báró Prónay Adorján földbirtokos és volt koronaórségi főhndnagy e hó 1-én 43 éves korában Perczelen.

Zoltsák János, szatmári egyházmegyei áldozópap, szentszéki ülnök, nyug. főgymn. tanár, nemes Ungvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, 63 éves korában Ungváron.

Koráni Ferencz, volt 48-as honvéd, nemes Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, 66 esztendősen korában, Bács-Földváron.

Gróf Khuen Angelicus, a Szent-Domonkos-rend soproni rendházának perjele, gróf Khuen-Héderváry bánnak öcsöce, e hó 7-én Sopronban.

Özvegy Reintz Ferenczné, szül. Matekovits Ilona, 64 éves korában Budapesten.
Makári István, apátplebános Czegléden.

UDVARI SZÁLLITÓK

COGNAC FINE & GRANDE CHAMPAGNE

E. RÉMY MARTIN & Co.

CHATEAU LIGNÈRES, ROUILLAC-COGNACE
 Ó cs. és ap. kir. felségének udvari szállítója.

ALAPITTATOTT 1724-BEN.

M E R A N

(Meran, Obermais, Untermais és Gratsch)
 Climaticus gyógyhely NÉMET-DÉL-TIROLBAN
 Prospectust szívesen küld a fürdőeljáróság.

Legközelebb megjelenik!

Gróf Wrangel:
 Megrendelhető kl. 25 fü-
 zetben 1 fnt 20 krjával
 Stähelin & Lauenstein
 könyvkiadóknál

Die souverainen.
 Fürstenhäuser.
 Europas.

BÉCS, I. Tuchlauben.

FRIDRICH EHRBAR

cs. és kir. udvari és kamarai zongoragyáros.

B É C S.

GYÁRAK: Raktár, hangversenyterem
 és iroda:
 IV. Pressgasse 28. IV. Mühlgasse 30.
 IV. Mühlgasse 30. IV. Mühlgasse 30.
 X. Laxenburgerstrassa 36.

H. TURZANSKI

cs. és kir. udvari szállító és ő felsége udvari
 konyhájának szállítója.

különlegességek

teljes konyhafelszerelésekben.
BÉCS, I. Neuer Markt 1. és VI. Mária-hilferst. 91.

EAU FIGARO

SEULE TEINTURE INOFFENSIVE
 EN TOUTES NUANCES

Depto: 55, Rue de Rivoli, Paris. (Fl. essai: 1'50)

 Bártfa gyógyfürdő

Kitűnő gyógyhatású égrényes sós-vasas savanyúvízek. Tizenkét forrás. Kiváló éghaj-
 lati és terepgyógyhely. Vizgyógyintézet. 4000 hold páratlan szépségű hatalmas feny-
 veserdőben 42 kilométer kényelmes sétaut.

Ó cs. és kir. Felségének ERZSÉBET királynének tartózkodási helye az 1895-évi idényben.
 A fürdőre vonatkozó minden felvilágosítással ingyen és bérmentve szolgál a fürdőigazgatóság.

NOORDWYK AAN ZEE (HOLLANDIA).

Északi tengeri fürdő.
 Zandvoort és Scheveningen között.
 Az északi tenger legszebb pontja.
 Vasuti állomás Leiden.
 Utmatatót szívesen küld a fürdőigazgatóság.

FLORILINE

for the teeth and breath.
 Is the best liquid dentifrice
 in the World
 Of all Chemists and Perfumers
 throughout the World.